

доде при тѣзи нечестивъ царь, и го обличаваше за нечестіе-то му, дѣто вѣсѣлава Бѣга Израилеа, а се каанаше на вѣсове-тѣ, и сичкиа народъ влечеше съ себеси въ погубель. Катѣ видѣ, че царь не слыша неговыхъ-тѣ словъ, светлыа пророкъ приложи при дѣлы-тѣ си и дѣлоу нача да наказываа богопротивника и негова народъ, и рече: » Живъ Господь Бѣгъ на сѣлы-тѣ, Бѣгъ Израилевъ, комѣ-то предстои, аки вѣде въ тѣзи години роса или джъ въ небе-то на зема-та, освѣтъ чрѣзъ дѣлы-тѣ на мой-тѣ уста ». Тѣи катѣ рече, видѣ въ Ахааво-то лице. Съ дѣла-та на пророка, тѣтакси се заключи небо-то и станъ голѣма сѣша: зашто спорѣдъ изречена-та пророкова дѣла ни една капка джъ или роса не капна на зема-та за тры години. На сѣша-та послѣдѣва голѣмо земно безплѣдїе, скѣдость въ пища и глѣдъ на человецы-тѣ. Единъ царь съгрѣши, и Божїа гнѣвъ преминъ на сички-тѣ человецы, (както и понапрѣдъ ради одного Давида, що съгрѣши, вѣдствѣваше сичко-то му царство).

Божїа пророкъ Илїа ожидалаше, катѣ се накази Израилскїа царь Ахаавъ, и катѣ познае заблѣжденїе-то си, да се обърне съ поканіе къ му Бѣга, а заедно съ себеси да обърне и развратѣ-